VÅ ETEÄŒNICE A BRAMBORÃ•KY

NedÄ›le, 31 Å™Ã-jen 2021

MyslÃ-m, Å¾e bramborÃ¡ky patÅ™Ã- k tÄ›m nejlepÅ¡Ã-m Ä•eskÃ½m jÃ-dlÅ¯m co znÃ¡m. NutriÄ•nÄ› sice nenabÃ-zejÃ- nic mo
dozlatova smaÅ¾enÃ- na oleji by taky nebylo doktory zrovna schvÃ¡leno. To je ale jedno. BramborÃ¡ky, stejnÄ› jako Ä•okolÃ¡da
a Ä•ervenÃ© vÃ-no, u nÃ¡s doma patÅ™Ã- k jÃ-dlÅ¯m, kde se kalorie absolutnÄ› nepoÄ•Ã-tajÃ-. MÃ¡m je spojenÃ© s chladnÃ½
lezavÃ½m podzimem (ty fakt bramborovÃ©), a s horkÃ½m lÃ©tem, kdy je tolik cuket, Å¾e se plÃ¡cajÃ- bramborÃ¡ky i z nich.

JÃ¡ vÃ-m, je jich straÅ¡nÄ› druhÅ¯
a receptÅ¯, ale nejlepÅ¡Ã- vÅ¾dycky dÄ›lala moje babiÄ•ka. Ne nejlepÅ¡Ã- bramborÃ¡ky.
NejlepÅ¡Ã- bramborÃ¡kovou pohodu. Ä Œas. MÃ-sto. PodÃ¡vÃ¡nÃ-, tou svou prezentacÃ- na talÃ-Å™i.
JenÅ¾e zde se uÅ¾ vÅ¯bec nejednÃ¡ o bramborÃ¡ky nebo nÄ›jakÃ© jÃ-dlo, tady uÅ¾ se mluvÃ-m
o takzvanÃ© ambienci, o vzpomÃ-nkÃ¡ch.

Kdy jsem
pomÃ¡hala babiÄ•ce brambory strouhat, dÃ-vala jsem se, jak od oka koÅ™enÃ-, ruÄ•nÄ›
mÃ-chÃ¡ v obyÄ•ejnÃ© plastikovÃ© misce a neÅ¡etÅ™Ã- na oleji pÅ™i smaÅ¾enÃ- - na
obyÄ•ejnÃ©, neteflonovÃ© pÃ¡nviÄ•ce. VzpomÃ-nÃ¡m si, jak mi ve svÃ© miniaturnÃ-
kuchyÅˆce pÃ¡r prvnÃ-ch dala na talÃ-Å™, a zatÃ-m, co ona smaÅ¾ila, jÃ¡ se vesele cpala a
ani mÄ› nenapadlo pÅ™emÃ½Å¡let o kalorickÃ½ch Ä•i nutriÄ•nÃ-ch hodnotÃ¡ch, pÅ™Ã-padnÄ›, co tuk
Ä•i halda koÅ™enÃ- udÄ›lÃ¡ s mojÃ- pleti, nebo zda budu Ä•esnekem cÃ-tit celou cestu domÅ¯. VzpomÃ-nÃ¡m na
Å¡Å¥astnÃ© a bezstarostnÃ© dÄ›tstvÃ-, bez omezenÃ-, bez starostÃ-, bez zbyteÄ•nÃ½ch
myÅ¡lenek "co kdyÅ¾".

Jednou jsem
Ä•etla Ä•lÃ¡nek o starÃ©m Japonci, kterÃ½ se jako mladÃ½ odstÄ›hoval do Ameriky. TÃ©mÄ›Å™
tÅ™icet let se snaÅ¾il uvaÅ™it tu pravou japonskou rÃ½Å¾i. VyzkouÅ¡el rÅ¯znÃ© druhy,
rÅ¯znÃ© metody vaÅ™enÃ-, rÅ¯znÃ© recepty. Po tÅ™iceti letech se koneÄ•nÄ› jel podÃ-vat do
Japonska zpÄ›t. VyzkouÅ¡el â€žtu pravou japonskouâ€œ rÃ½Å¾i, po kterÃ© se mu tolik
stÃ½skalo. A co myslÃ-te, Å¾e se stalo? Ano, nechutnala mu, to pÅ™eci nebyla ta
chuÅ¥, co si pamatoval, co tÅ™icet let hledal... ProblÃ©m vÅ¡ak nebyl v tÃ© "pravÃ©"
rÃ½Å¾i, on totiÅ¾ nehledal rÃ½Å¾i, on hledal svÃ© vzpomÃ-nky...

NÄ›kdy mÃ¡m
podobnÃ½ pocit, nejÄ•astÄ›ji to je o VÃ¡nocÃ-ch. VzpomÃ-nÃ¡m, Å¾e kdyÅ¾ jsem byla dÃ-tÄ›,
mÄ›ly pro mne VÃ¡noce tu ÃºÅ¾asnou vÅ¯ni. VÅ¯ni pravÃ© vÃ¡noÄ•nÃ- atmosfÃ©ry, vÅ¯nÃ-
cukrovÃ- a jehliÄ•Ã- a frantiÅ¡ka... a jÃ¡ se pÅ™esnÄ› takovou vÅ¯ni uÅ¾ skoro tÅ™icet let
snaÅ¾Ã-m kaÅ¾dÃ© zdejÅ¡Ã- VÃ¡noce napodobit. JeÅ¡tÄ› se mi to nepovedlo. NejhorÅ¡Ã- ale je, Å¾e si
pÅ™esnÄ› pamatuju i na VÃ¡noce, kdy ta vÅ¯nÄ› zmizela.

MyslÃ-m, Å¾e to,
co hledÃ¡me, co se skrÃ½vÃ¡ za rÅ¯znou vÅ¯nÃ-, hudbou, recepty, respektive co za to zamÄ›Åˆujeme,
jsou vzpomÃ-nky na spokojenost, pohodu, Å¡tÄ›stÃ-, svobodu, bezstarostnost.
NaÅ¡tÄ›stÃ- jsem uÅ¾ velkÃ¡ holka a tohle vÅ¡echno uÅ¾ vÃ-m, a nejsem zklamanÃ¡, kdyÅ¾ se
mi tu vÅ¯ni, Ä•i recept nepodaÅ™Ã- pÅ™esnÄ› duplikovat. A hlavnÄ›: jsem spokojenÃ¡ s tÃ-m, co
mÃ¡m.

TÅ™eba prÃ¡vÄ› teÄ•,
kdy vyrÃ¡bÃ-m nÃ¡dhernÄ› voÅˆavÃ© kÅ™upavÃ© bramborÃ¡ky. NaÅ¡la jsem naprosto luxusnÃ-
recept (luxusnÃ- pro mne), kdy se po otoÄ•enÃ- bramborÃ¡ku, kdyÅ¾ smaÅ¾Ã-te druhou
stranu, napatlÃ¡ ta osmaÅ¾enÃ¡ rozetÅ™enou nivou. Nivu miluju, a
jsem schopnÃ¡ ji jÃ-st na kila. VÅ¡ak taky mÅ¯j gluteus maximus se minimÃ¡lnÄ› kilem
nivy na jednÃ© pÅ¯lce a kilem na druhÃ© mÅ¯Å¾e chlubit ...

Hele,
lidiâ€“ znÃ¡te taky nÄ›jakÃ© super
bramborovÃ© jÃ-dlo?

NapiÅ¡te

recept, moc prosÃ-m â€¦

VaÅ¡e mlsnÃ¡ VÅ ETEÄŒNICE